

Dober dan. Že veliko časa je minilo odkar smo zadnjič napisali prispevek in Heidi vam je obljubila, da ga bomo tokrat napisali sami. Opravičujemo se vam, ker ni veliko fotografij. Obljubimo vam, da se bomo bolj potrudili. Kaj smo počeli? Učenjaki smo v januarju in februarju raziskovali čas in poklice ter ugotovili:

- da imamo različne vrste ur, ki merijo čas,
- da so merili čas že zdavnaj pred nami, ko še niso poznali vzmeti in so si pomagali samo s svetlobo in palico ali peskom,
- da lahko ure naredimo tudi sami,
- da v uri ni prave kukavice,
- da nekatere ure kažejo tudi vreme,
- da imaš ure lahko tudi v žepu ali na verižici,
- da imajo ure različne zvoke,
- ...

Z ogledom smo risali stolpno uro, stensko uro smo izdelovali iz škatel, številčnic in uteži, budilko smo iskali, kje se skriva in preizkušali, kako dobro naša ušesa slišijo, ...

Ko smo se igrali s časom, smo spoznali, da se vsi skozi čas spreminjamo, da se spreminjajo tudi naše želje in pričakovanja ter, da se vse enkrat začne in zaključi, ...

Poklici, ki smo jih pobliže spoznali, si jih ogledali, se pogovarjali, vabili goste ali odšli sami v goste na obisk so bili: urar, poštar, cvetličarka, fotograf, zdravnica, zobna asistentka, zobozdravnik, mizar, frizerka, optik, turistični vodič, farmacevt, knjižničar, vrtnar, električist, ... in še kakšen poklic mimogrede. Pri tem so nam pomagali starši in tako so nas obiskali oni in se z nami igrali poklice v vrtcu ali pa so nas povabili na obisk v ambulante, turistične agencije, lekarne, mizarske delavnice, ...

In ko bomo veliki bomo veterinarji, dreserke konjev in psov, direktorji, mizarji, zdravniki, knjižničarji, poštarji, ...

Pisali smo pisma prijateljem v igralnici. Staršem pa Ani in Maju smo poslali pismo po pošti kot presenečenje. Cvetličarka nas je naučila izdelati šopek, pri fotografu smo se fotografirali, v knjižnici smo obiskali vse oddelke in brali knjige, pri zobozdravniku smo se peljali s stolu gor in dol ter videli mini rentgen in vse pripomočke, ki jih uporablja pri delu, odločili smo se, kam bomo odšli na počitnice, pregledali so, kako dobro vidimo slikice na zidu pri optiku, ... Zdravnica pa je prišla kar k nam in oskrbela Piko Nogavičko, ki je padla s konja ter pregledala Nodija, ki je nepričakovano zbolel. Mimogrede so gospe iz zobne preventive še nam pregledale zobe.

Skratka – veliko se je dogajalo in lepo smo se imeli.

Tistih 5 minut vmes pa smo igrali igrico Volk in sedem kozličkov: izdelali smo lutke – marionete, naslikali kulise, postavili sceno in začeli. Najbolj super nam je bilo iskati skrivališča pred volkom, ker nas je potem iskal po celi igralnici.

Naj vam povemo nekaj naših skrivnosti.

Pri učenjakih smo veseli ko:

- nam starši nekaj kupite (sladoled, čokolado, igračo),
- ko se igramo s sestro ali bratom,
- ko skačemo po trampolinu,
- ko smo v vrtcu in kaj delamo,
- ko gremo smučat in na morje,
- ko gremo h komu na obisk,
- ko gremo ven na sprehod,
- ko se igramo z našimi psi.

Žalostni smo ko:

- ko se bratje ali sestre ne želijo igrati z nami, ko man nagajajo,
- ko se mame jezijo na nas, ko nam rečejo NE in ukažejo naj gremo spat,
- ko nas kdo udari,
- ko imamo vročino in smo bolni.

Strah nas je ko:

- ko nas kdo ponoči prestraši,
- ko gremo kam in nisem (nismo) prepričani, da je to (pot) v redu,
- ko doma kričijo,
- ko se razbije steklo.

Jezni smo ko:

- ko nam bratje ali sestre nagajajo in nas razjezijo,
- ko rečemo staršem naj se igrajo z nami in rečejo, da ja, potem pa se ne igrajo!

Največkrat premišljujemo:

- o večerji in risankah,
- o tem, kdaj pri tata domov,
- kaj bi delali in kam bi šli.

Dvomimo oz. negotovi smo:

- ko ne vemo, kam se peljemo,
- ko ne vemo, kaj je prav in kaj narobe.

Obljubili smo vam (v prejšnjem prispevku), da bomo dogajanje opisali sami in obljubo tudi držali.

Pišite tudi vi nam.

Lepo se imejte do naslednjic.

Vaši Učenjaki s Heidi Jakopič in Branko Blagonja, vzgojiteljico in pomočnico vzgojiteljice

